

General | Irene Ramentol | Actualitzat el 27/07/2021 a les 07:00

Segur que sents que ets una nena? Sí, mama

La Gemma ens explica com ha canviat la vida de la seva filla trans de 7 anys

[inici centrareport] Un dia el meu fill em va preguntar: "Mama, per què no puc anar vestida com una nena?". **Tenia 4 anys.** Aquell dia em va explicar que feia temps que tenia dins seu un sentiment que l'afectava molt. Encara avui em remou una mica quan hi penso.

Sempre que podia feia vestits amb fulards del meu armari. Només arribar de l'escola es treia el xandall i jugava amb la meua roba. A casa l'àvia arreplegava amb tot el que trobava: collarets, bolsos, sabates... I així era **feliç**.

Mai vam dir-li que deixés de fer-ho, només si havíem de sortir el carrer. "Per què?", ens preguntava. S'enfadava molt i, llavors, el seu **comportament** canviava del tot: ràbia, frustració, fins i tot, punts d'agressivitat.

Quan jugàvem a casa em deia: "Mama, ara soc la Marta. M'has de dir Marta tota l'estona fins que jo et digui". **Aprofitava qualsevol moment per ser ella.**

A mesura que passava el temps i donava més senyals, jo anava obrint els ulls. Un dia ens va demanar que no li talléssim més els cabells, i se'ls va deixar llargs.

Llavors va arribar la seva germana i els mals comportaments es van intensificar. El meu marit i jo ens sentíem perduts. Vam decidir anar a parlar amb una psicòloga. Amb 3 o 4 preguntes en va tenir prou. I ens va dir: "**El vostre fill vol ser una nena**, aquests són els passos que heu de fer".

Ens vam quedar **en xoc**, va ser una conversa amb molt poc tacte. Vaig sortir corrents de la consulta i vaig esclatar a plorar. Em vaig sentir molt malament per reaccionar així. Dins meu pensava: "Si realment sent això, jo no l'estic ajudant gens posant-me així..."

En sortir de la consulta, em vaig establitzar una mica. I amb el meu marit vam decidir deixar-ho en *standby*. Van passar uns mesos i llavors va arribar el **confinament**.

[noticiadiari]96/576[/noticiadiari]

El cole va tancar i vam estar tres mesos a casa en què els senyals van passar a ser a diaris, a totes hores. "Mama, vull maquillar-me. Mama, em vull posar els teus sostens"... I quan li demanàvem que s'ho traïés per sopar s'indignava fins a un punt inviable. Estàvem **desesperats**.

Fins que un dia vaig dir-li al meu marit: "Crec que el que li passa és que **no se sent qui és**". "Vols dir?", em va dir. "Sí", li vaig contestar. Llavors, decidit, va anar cap a la seva habitació i li va preguntar: "Segur que sents que ets una nena?". I ella, plorant, ens va respondre. "Sí". "Doncs demà mateix anirem a comprar la roba que tu vulguis dur". De cop, alguna cosa va canviar dins seu. Era una altra persona.

Vam canviar la roba i durant dues setmanes vam estar així. Fins que un dia ens va dir plorant: "Mama, m'agradaria fer un altre pas", tenia només 6 anys però se'n recordava de les paraules de la psicòloga. "Quin, carinyo?", li vaig respondre. "Em vull canviar el nom".

Se'm va encongir el cor, en aquell moment vaig sentir que canviar de nom era massa per mi. Però de seguida ho vam entendre i li vam dir que ens agradaria participar-hi. Va proposar-nos tres o quatre noms i vam votar-los junts.

Poc a poc vam anar completant la **transició**: canvi de nom, vestimenta, cabell... Primer ens va dir que volia que fos així només a casa. Però va durar una setmana. De seguida ens va dir que volia explicar-ho a les cosines, als avis... I va ser ella, en tot moment, qui va anar marcant els passos.

En acabar el confinament, vam començar a preparar la **tornada a l'escola**. Vaig trucar-hi i el cole va reaccionar molt bé. Era el primer cas que tenien. Es van començar a documentar, a informar amb la Generalitat. Vaig escriure també a les 25 famílies de la classe. Crec que vaig estar una setmana per redactar el whatsapp...

El primer dia que va tornar a anar a l'escola va ser per assistir al casal. El dia abans vaig preguntar-li: "Què et voldràs posar?". I ella em va respondre clar: "El vestit de flors que em vas comprar". **Aquell dia em va donar una lliçó**. No vaig poder evitar pensar: que valenta!

Va entrar amb la mateixa seguretat a l'**escola**, i quan la van cridar pels seu nou nom va aixecar el braç amb tota serenitat. Em vaig emocionar. Quina fortalesa!

I el cert és que ha anat rodó, a la classe l'han acceptat molt bé. El confinament també ens ho ha posat fàcil. Ens ha donat temps per assimilar-ho, a la família, els amics... Ha estat tot molt progressiu i hem pogut estar al seu costat.

[noticiadiari]96/110[/noticiadiari]

Estic convençuda que anirà sentint inseguretats. Quan comenci a canviar-li el cos, quan arribi l'adolescència... Ara, amb 7 anys, ja es fa preguntes. Fa pocs dies vam estar parlant de la masturbació. Jo li vaig explicar la femenina i la masculina. I ella em va preguntar: "Mama, **i si no vull tenir penis?**". Li vaig explicar que això era possible, que s'hauria de fer una petita intervenció.

Però el cert és que ella no ha rebutjat mai els seus **genitals**. Conec a nenes de la seva edat que odien els seus genitals, se'ls estiren o miren d'amagar-se'ls. Ella no ho viu així, jo sempre he intentat inculcar-li que **s'ha d'estimar el cos**, que cadascú té les seves coses...

Crec que voldrà **hormonar-se** perquè m'ha dit que no vol tenir pèls, que no vol la veu greu. I encara que algun cop hem parlat amb el meu marit que penso que seria més fàcil per ella operar-se, per facilitar-li així les relacions, sento que és molt contradictori. Per què s'ha d'operar les parts íntimes si les compartirà amb qui triï ella?

Jo el que vull és que vagi creixent com ella vulgui. Nosaltres la podem acompanyar, però no ens podem avançar ni mai tampoc no l'hem d'influenciar. **Ella és qui ha de decidir**.

Un testimoni en primera persona recollit per la periodista **Irene Ramentol**
Llegir més «Històries de vides» *aquí*

```
.amp_fitxaautor_2 {  
  background: #ffffff;  
  color: #b44f52;  
  border: 1px solid #b44f52;  
  border-radius: 10px;  
  margin-top: 2rem;  
  padding: 15px;  
}  
.amp_fitxaautor_2 a {  
  color: #b44f52;
```


}

[ficentrareport]